

Zpět na eseje

Miniesej o celebritách a salabretách

Slovník definuje slovo celebrita jako významnost, slávu, výjimečnost, proslulost. Slovo celebrita ve svém původním smyslu a obsahu mělo budit pocit opravdovosti, úcty a nezpochybnitelnosti, jako když cinkne pravý dukát o mramorovou desku.

Díky bulvárním médiím, které tímto původně úctyhodným slovem hýří a rozhazují je plnými hrstmi jako konfety na karnevalu, pojem značně zdevalvoval a zní tak, jak ho pražsky vyslovují sami jeho nositelé a šířitelé – „salabreta“. To už není cinknutí ryzího dukátu, ale pazvuk falešné mince, když spadne na molitan. „Salabretu“ (čti, jak psáno) lze snadno udělat z kohokoli za pár chvil, je-li v pravý čas na správném místě servírován televizí a hlavně bulvárními periodiky. Otázka neleží, jakou hodnotu oslavovaný vytvořil, ale patří-li do týmu, který byl pro ten účel posvěcen.

„Salabreta“ je posilována choulostivými situacemi, vzájemným „jiskřením“. Vděčnými objekty jsou „missky“, sportovci, muzikanti, ometáci, politici a jiné figurky, jimž bulvár říká osobnosti a které hřadují při všech možných příležitostech, večírcích, „křtech“ a ostatních party na bidýlkách barů vyvolených, zrovna módních nočních podniků. Tam to „jiskří“, „něžní“, „osciluje“, a tak se vytváří přímo drogová závislost na „salabretismu“ a národ zvědavě i tupě přihlíží, odsuzuje, fandí i ztracuje. Ze „salabret“ se stává živočišný druh. Někteří si naoko stěžují, jak je publicita unavuje a poškozuje, ale to jim nebrání v tom, aby do bulvárních novin denně nevolali, i když jde třeba o tak důležitou zprávu, jako je zlomený nehet. Bulvár to ochotně zveřejňuje a s pravdivostí si nikdo neláme hlavu. A tak se vytváří kasta, která je obecně známá, aniž by si kladla otázku, proč.

Samozřejmě že se mezi plevami najde i zlaté zrno, ale mlýnek na maso udělá ze všeho jednolitou pastu. Padouch nebo hrdina, všichni jedna rodina. Módou „salabret“ je říkat, že je jim to jedno, že to stejně nečtou. Běda ale, zanevře-li na ně bulvár ať už proto, že zestárnou nebo že prostě už o ně není zájem. Ze „salabret“ se stávají rozhořčení a neukojení adeпти abstinenčního příznaku popularity.

Slovo celebrita má ve svém původu význam hodnoty. Těm jepičím „salabretám“ se stává a jiným v budoucnu stane, že tak, jako byly nesoudně povolány ke „slávě“, pustí je tlama bulváru jak obtížný horký brambor.

Titul celebrity přísluší ve své podstatě odjakživa těm, kteří díky svému talentu a pílí něco dokázali. Je jich i bez bulváru našťestí dost. Titul celebrita už dlouho nosí a může bez uzardění nosit stále i Yvetta Simonová.

Z knihy Pavla Vrby Yvetta Simonová a její osudoví muži, 1997

[Zpět na začátek eseje](#)